अपरं तावदहं मूषकमांसस्यातीव निर्विण्णा। एतौ च मांसपिण्डौ प्रत्यासन्नपतनौ दृश्येते। ततः सर्वथा नान्यथा कर्तव्यमिति। अथासौ तदाकर्ण्य मूषकप्राप्तिस्थानं परित्यज्य तीक्ष्णवृषणस्य पृष्ठमन्वगच्छत्। अथवा साधिदमुच्यते।

तावत् स्यात् सर्वकृत्येषु पुरुषो ऽत्र स्वयं प्रभुः।
स्त्रीवाक्याङ्कुशप्रक्षुण्णो यावन्नो ध्रियते बलात् ॥१५०॥ ५

तथा च। अकृत्यं मन्यते कृत्यमगम्यं मन्यते सुगं।
अभक्ष्यं मन्यते भक्ष्यं स्त्रीवाक्यप्रेरितो नरः ॥१५१॥

एवं स तस्य पृष्ठतः सभार्यः परिभ्रमन् चिरकालमनयत्। न च तयोः पतनमभूत्। ततश्च निर्वेदात् पञ्चदशे वर्षे शृगालः स्वभार्यामाह।

शिथिलौ च सुबद्धौ च पततः पततो न वा। १०
निरीक्षितौ मया भद्रे वर्षाणि दश पञ्च च ॥१५२॥

तत् पश्चादपि न तयोः पतनं भविष्यति। तमेव मूषकमार्गमनुसरावः। अतो ऽहं ब्रवीमि।

शिथिलौ च सुबद्धौ च पततः पततो न वा।
निरीक्षितौ मया भद्रे वर्षाणि दश पञ्च च ॥१५३॥ १५

तदेवं धनवान् सर्वो ऽपि स्पृहणीयो भवति। अतो देहि मे प्रभूतं धनं। पुरुष आह। यद्येवं तद्गच्छ त्वं भूयो ऽपि वर्द्धमानपुरं। तत्र द्वौ वणिक्पुत्रौ वसतः। एको धनगुप्तः। अन्य उपभुक्तधनः। ततस्तयोः स्वरूपं बुद्ध्वा। एकस्य वरः प्रार्थनीयः। यदि ते गुप्तधनेन प्रयोजनमभक्षितेन। ततस्त्वामपि गुप्तधनं करोमि। अथवा दत्तभोग्येन २० धनेन ते प्रयोजनं। तदुपभुक्तधनं करोमि। इत्येवमुक्त्वादर्शनं जगाम। सोमिलको ऽपि विस्मितमना भूयो ऽपि वर्धमानपुरं गतः। अथ सन्ध्यासमये परिश्रान्तः कथमपि तत् पुरं प्राप्तो धनगुप्तगृहं पृच्छन् कृच्छ्रेण लब्धास्तमिते सूर्ये प्रविष्टः। अथासौ भार्यापुत्रसहितेन धन २५